

minneord

01. I våre hjerter, bindes en minnekrans fylt av kjærlighet og takknemlighet. Hvil i fred.
02. Du vil alltid være i våre hjerter.
03. Det led mot aften din sol gikk ned. Din smerte stilnet og du fikk fred.
04. Va du led det ingen kjenner, stille selv du smerten bar, smilte dog blant dine venner, takk for alt du for oss var
05. Takk for gode minner.
06. I sorg ved din bære vi sammen står, og takker for alt gjennom mange år. Dypt i hjertet i minnene gjemmer og deg min kjære, vi aldri glemmer.
07. Døden er ikke så skremmende som før. Folk jeg var glad i har gått foran og kvistet løype. De var skogskarer og fjellvant. Jeg finner nok frem. Kolbein Falkeide
08. Fra ditt liv så lett vi finner, gode, rike, vakre minner.
09. Alltid kjærlig, god og snill, aldri vi deg glemmer vil.
10. Alltid andres ved og vel. Aldri sparte du deg selv. En inderlig takk fra dine kjære. Din godhet og omsorg vi i minnet vil bære

Mo gravferd

11. Jeg gråter fordi du er borte, og i glede fordi du har levd. La tårene renne slik de aldri har gjort det. Et hjertegodt menneske har døden nå krevd.
12. Arbeid og virke fulgte ditt liv, aldri du deg sparte. For deg var plikten så stor en giv, så lenge kreftene varte.
13. Fra livet til døden er vegen så kort, vi kan ikke fatte at du er gått bort.
14. Sorgen er stor, kan ei tolkes i ord.
15. Høyt var du elsket, dypt blir du savnet.
16. Et hjerte av godhet har sluttet å slå. Den evige hvile er kommet. Vi unner deg hvilen, men savner deg så.
17. Selv om du i graven gjemmes, du av dine aldri glemmes. Ingen er med oss for alltid. Tiden forsvinner så fort. Men minnene får vi beholde til lindring når savnet er stort.
18. Verdig du gikk gjennom livet, var trofast, ærlig og snill. For alt du var for oss alle, vi minnes og takke vil.
19. Så tomt og stille det blir her hjemme, når den man har elsket forlatt oss har, ei mere høre din kjære stemme, takk for alt du for oss var.
20. Sorgens tårer hjelper ei, heller ikke ord. Takk for alt du kjære, sorgen er så stor. Hjemmet du vernet så trofast og sterk, hverdagens strev var ditt krevende verk. Ømhet og troskap du stilt flettet inn. Minnet om deg lever dypt i vårt sinn.
21. Vi ville så gjerne få ha deg iblant oss, men slutten er nådd på den jordiske veg. Godhet og glede du gav oss bestandig, en inderlig takk fra oss alle til deg.
22. Stille du vandret, tålmodig du led. Nå er du hjemme hos Jesus i fred.
23. Takk for smil og gode minner, som sol gjennom sorgen skinner.
24. Stille suser trærne rundt hjemmet du elsket. Farvel nikker blomstene du vernet så tro. Takk kvitrer fuglene du var så glad i. Mildt visker vinden: "Sov no i ro".
25. For dine kjæres ve og vel du omsorg bar til siste kveld.
26. Så lukker vi deg i vårt hjerte inn, og gjemmer deg innerst inne. Der skal du fredfullt få bo i vårt sinn, som et kjært og dyrebart minne.